

Tema: Fótóbóltskappingin 1997

B68 eigur fastan sess í bestu deildini

B68

upptakt

Á Toftum vóna tey, at árið fer at roynast frægari, enn tað gjørdi í fjør, tá stríðið alt árið galt um aty sleppa undan niðurflyting

B68 hevur verið í 1. deild øll áttati og níti árin. Í 1984, 1985 og í 1992 vunnu teir FM heitið. Besta og mest støðuga tíðarskeiðið var tá John Kramer, sáli, var á Toftum, har hann umframt at vera ein ógvuliga nógv virður venjari – bæði av spælarunum og áskoðarunum – eisini var sannur partur av bygdamyndini og kendi heilt fitt av fólki. Umframt at vinna FM heitin í 1984 og í 1985 vann B68 undir hansara leiðslu eisini silvur og bronsu krónur.

Miseydnadist í fjør

B68 hevur onkur ár roynt útlendskar venjarar. Burtursegð frá John Kramer, so hava hesar royndirnar verið misjavnar, og okunktið hevur gingið at skrivið. T.d. í fjør, tá stríðið alt kappingarárið galt at sleppa undan niðurflyting.

Venjarin fór avstað, og tað eydnaðist Jógvan Martin Olsen og spælarunum at sleppa undan teimum báðum aftastu plassunum, og eftir sigurin vesturi í Vágum í síðsta umfari endaði B68 á sætta plássi. Men øll í B68 vóru á einum máli um, at kappingarárið var miseydnad.

Í fjør tók B68 lut í Inter-toto Cup, og tað var ikki bara hugaligt. Umframt at felagið sat ikki við einum fíggarligum lúsingi, so var luttøkan úttan íva ein av orsökunum til, at tað gekk illa í landskappingini eftir summarfríðina. Spælararnir høvdu ógantið summarfrí frá fótóbóltinum, og fram móti kappingarenda kendist tað, at teir vóru troystir av fótóbólti.

Størri kapping kostar

A Toftum droyma tey um, at teirra lið skal stríðast aðra staðni í deildini, enn í botninum, men tey vita eisini, at tað skal nógv til, um nakad skal koma burturúr.

–Vit mugu siggja í eyguni, at kappingin um at vera við í fremstu røð harðnar alla tíðina. Í Eysturoy eru fyra 1. deildar feløg, og tað vil so vera, at umframt kappingina millum øll feløgini í landinum, so er eisini kapping millum feløgini her í oynni, sigur Niclas Davidsen, formaður í Tofta Ítrottfelag. Hann veit, hvat hann tosar um. Síðani fyrra partin av sjeyti árunum hevur hann verið nevndarlímur í felagnum, og hann hevur verið formaður í meiri enn fimtan ár.

Hvussu sæst tað aftur í arbeiðnum hjá felagnum, at kappingin er vorðin meiri krevjandi?

–Tað ger tað á fleiri økjum. Eitt er, at tað er neyðugt at syrgja fyri, at felagið hevur ein góðan venjara, sum hevur tak á spælarunum, tí teir virða hann fyri hansara fótóbóltshegni, evnini hjá honum at fáa teir í venjing og at seta teir upp til teir einstøku dystirnar.

–Vit hava verið í 1. deild í meiri enn fimtan ár. Tey fyrru árin fóru vit ikki at hugsa um venjara fyri komandi ár fyrr enn stutt frammanundan at farast skuldi undir fyrirleikarnar til nýtt kappingarár. Nú er neyðugt at hugsa longri fram. Taka vit støðuna hjá okkum nú sum dømi, so finga vit samband við venjaran væl frammanundan at

Páll Didriksen er aftur í ár at finna í B68-álopinum
Mynd: Rógvi Johansen

kappingin í fjør endaði, og hann var her og gjørdi sær sínar metingar av umstøðunum og sá spælararnar í dysti, áðrenn teir fóru í vetrarfrí.

Størri kapping um spælararnar

Niclas Davidsen visir eisini á, at kappingin um spælararnar er vorðin størri nú, enn hon var tey fyrru árin.

–Vit vunnu fyrstu FM heitin í 1984 og 1985. John Kramer var venjari, hann hevði sonin við til Føroya

og annað árið hjálpti ein annar dani okkum eisini. Men tað kom ikki uppá tal, at vit skuldu fáa spælarar úr øðrum feløgum í Føroyum, og tað kom heldur ikki upp á tal, at spælarar av Toftum fóru í onnur feløg. Síðani er hugburðurin hesum viðvíkjandi nógv broyttur. Spælarar aðra staðni frá hava roynt seg hjá okkum, og onkrir av okkara spælarum hava roynt seg í øðrum feløgum.

–Hetta er sama søgan um aftur, sum vit kenna úr út-

londum, og broytingin setur eisini onnur krøv til okkara, sum hava tað sum frítíðarítriv at røkja feløgini sum frægest.

Hvat hugsar tú um?

–Eg hugsi millum annað um karmarnar fyri venjingunum. Fyrr varð vant trigger ferðir um vikuna, men nú verður vant í minsta lagið fyra ferðir, og onkra staðni eru teir saman so at siga hvønn dag. Spælararnir hava sínar dagligu skyldur at røkja, um tað so er í arbeiði ella í skúla. Tá teir

Kropsligi førleikin er fyrsta treytin

Tað eru trýggir jugoslavvar á Toftum. Teir eru allir komnir at hjálpa til at lyfta B68 longri upp á stigan, enn felagið náddi í fjør.

Mihajlo Djuran er venjari, og afturat sær hevur hann tveir spælarar. Annar eitur Dusan Alasis ella Duli, sum hann verður róptur, og hin eitur Milisav Bojce.

Teir eru allir familjummenn, og teir koma úr okkum tætt við markið til Ungarn, har spælararnir hava roynt seg.

Tað er einki at leggja omá, at teir finga eina heldur baldruta byrjan uppá lívið í Føroyum. Teir komu higar um mánaðarskið janúar/februar, og sum alla aðra staðni í landinum var tað illveður og stormur so at siga alla tíðina fram til síðst mars.

Fyrstu vikurnar, eftir at

venjarin var komin, vandu teir í B68 seks ferðir um vikuna. Hugsjónin hjá venjaranum er, at tað ber ikki til at gera nakad stórvægis við fótóbóltin, um kropsligi førleikin ikki er nóg góður. Veðrið var vánaligt, og tí fór nógv av tíðini at venja konditión úttan bólt.

B68 spælararnir siga, at hetta var streivið, men úrtøkan var stór. Hesa seinnu tíðina hava teir vant fyra ferðir um vikuna, umframt at teir hava spælt í steypakappingini í vikuskiftinum.

Støðug manning

A Toftum er talan um so at siga somu manning, sum teir høvdu í fjør. Burtursegð frá teimum báðum jugoslavunum er eingin aðrir nýggir spælarar komnir afturat.

Einasti spælarin, sum er farin burturav, er Arnbjørn

Danielsen. Hann býr og arbeiðir í Havni, og hann hevur vant og spælt við B36.

Fleiri av gomlu veteranunum eru framvegis virknir, og teir geva yngri monnunum kapping í stríðnum um plássi á besta liðnum. Kjartan Nesá, Edmund Jacobsen, Aksel Højgaard og Jóhannes Danielsen eru kend B68 nøvn. Teir venja allir og stríðast fyri at vinna pláss á besta liðnum, men higartil hevur bara Edmund Jacobsen verið fastur maður.

Stuðlarnir á liðnum eru Óssur Hansen, Jan Petersen, Jakup Eli Olsen, Fróði Benjaminsen, sum er umskúl-aður frá miðvallara og til miðverja og Páll Didriksen.

Ólaf Højgaard var við fram móti kappingarenda í fjør, og hann tykist hava

brúka so nógv av frítíðini uppá fótóbólt, so skulu teir helst fáa nakad burturúr. Krøvini til bóltar og onnur amboð eru nógv ódris, nú, enn tey vóru. Í fjør royndu vit at skipa so fyri, at spælararnir fáa nývaskaði klæði at venja í, tá teir møta upp at venja, og nú verður hetta roknað sum ein nátturligur partur av tí heila.

–Eg havi skilt, at hetta er soleiðis í onkrum øðrum feløgum eisini, og megnar tú ikki at halda sama støði, sum teir gera aðra staðni, so økist møguleikin fyri, at spælararnir freistast at flyta í onnur feløg. Hatta er bara soleiðis, staðfestir Niclas Davidsen, sum undirstríkar, at hann gleðist um sannroyndina, at fólkið í Nes kommunu og ikki minst fótóbóltspælararnir hava verið sera trúgvir ímóti teirra felagi.

jh

B68

Spælarar: 26, mál: 23

Hesir spældu í fjør (dystir/mál): Kjartan Nesá (18/0), Jan Petersen (16/1), Páll Didriksen (17/5), Fróði Benjaminsen (16/2), Eyðinn Olsen (16/1), Arnbjørn Danielsen (14/1), Jakup Djurhuus (14/1), Jakup Eli Olsen (13/0), Hans Fróði Hansen (12/1), Óssur Hansen (12/0), Aksel Højgaard (12/5), Mannbjørn Nesá (11/0), Ingemar Højgaard (9/0), Óssur Jacobsen (8/1), Súni Fróði Johannesen (8/3), Andras Lómstein (7/0), Ólaf Højgaard (6/0), Oleif Joensen (6/0), Hans Hansen (4/0), Edmund Jacobsen (4/0), Signar Johannesen (2/0), Jóhannes Danielsen (2/0), Abraham Hansen (2/0), Steinar Hansen (2/0), Brynleif Hansen (1/0), Dan Hansen (1/0)

Farin burturav: Arnbjørn Danielsen

Komin afturat: Dusan Alasisella Duli og Milisav Bojce

Venjari: Mihajlo Djuran

Hagtølini fyri í fjør eru tikin frá árbókini »Fótóbóltur 96«